

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 11Csp/31/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121264199
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Pribulová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2025:6121264199.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Zuzanou Pribulovou v právnej veci sporu žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, Mýtna 48, Bratislava-mestská časť Staré Mesto, zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, Mýtna 48, Bratislava, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXX/XX, D., zastúpený: JUDr. Peter Vachan, advokát s.r.o., IČO: 47 445 092, P. Mudroňa 1191/5, Žilina, o zaplatenie 14.241,28 eura s príslušenstvom, takto

r o z h o d o l :

I. Žaloba sa v časti o zaplatenie sumy 14.241,28 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne

zo sumy 30,48 eura od 21.04.2018 do zaplatenia,
zo sumy 359,64 eura od 21.05.2018 do zaplatenia,
zo sumy 359,64 eura od 21.06.2018 do zaplatenia,
zo sumy 359,64 eura od 21.07.2018 do zaplatenia,
zo sumy 359,64 eura od 21.08.2018 do zaplatenia,
zo sumy 359,64 eura od 21.09.2018 do zaplatenia,
zo sumy 359,64 eura od 21.10.2018 do zaplatenia,
zo sumy 359,64 eura od 21.11.2018 do zaplatenia,
zo sumy 359,64 eura od 21.12.2018 do zaplatenia,
zo sumy 359,64 eura od 21.01.2019 do zaplatenia,
zo sumy 359,64 eura od 21.02.2019 do zaplatenia,
zo sumy 359,64 eura od 21.03.2019 do zaplatenia,
zo sumy 359,64 eura od 21.04.2019 do zaplatenia,
zo sumy 359,64 eura od 21.05.2019 do zaplatenia,
zo sumy 359,64 eura od 21.06.2019 do zaplatenia,
zo sumy 359,64 eura od 21.07.2019 do zaplatenia,
zo sumy 359,64 eura od 21.08.2019 do zaplatenia,
zo sumy 359,64 eura od 21.09.2019 do zaplatenia,
zo sumy 359,64 eura od 21.10.2019 do zaplatenia,
zo sumy 359,64 eura od 21.11.2019 do zaplatenia,
zo sumy 359,64 eura od 21.12.2019 do zaplatenia,
zo sumy 359,64 eura od 21.01.2020 do zaplatenia,
zo sumy 359,64 eura od 21.02.2020 do zaplatenia,
zo sumy 359,64 eura od 21.03.2020 do zaplatenia,
zo sumy 359,64 eura od 21.04.2020 do zaplatenia,
zo sumy 359,64 eura od 21.05.2020 do zaplatenia,
zo sumy 359,64 eura od 21.06.2020 do zaplatenia,
zo sumy 359,64 eura od 21.07.2020 do zaplatenia,
zo sumy 359,64 eura od 21.08.2020 do zaplatenia,
zo sumy 359,64 eura od 21.09.2020 do zaplatenia,
zo sumy 359,64 eura od 21.10.2020 do zaplatenia,
zo sumy 359,64 eura od 21.11.2020 do zaplatenia,

zo sumy 359,64 eura od 21.12.2020 do zaplataenia,
zo sumy 359,64 eura od 21.01.2021 do zaplataenia,
zo sumy 359,64 eura od 21.02.2021 do zaplataenia,
zo sumy 359,64 eura od 21.03.2021 do zaplataenia,
zo sumy 359,64 eura od 21.04.2021 do zaplataenia,
zo sumy 359,64 eura od 21.05.2021 do zaplataenia,
zo sumy 359,64 eura od 21.06.2021 do zaplataenia,
zo sumy 359,64 eura od 21.07.2021 do zaplataenia,
zo sumy 184,84 eura od 21.08.2021 do zaplataenia,
z a m i e t a .

II. Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 97,22 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenu upomínaciu súdu dňa 04.03.2021, postúpenou tunajšiemu súdu dňa 04.05.2021, domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 19.995,59 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 20.046,23 eura od 29.08.2018 do 21.08.2020 a zo sumy 19.995,59 eura od 22.08.2020 do zaplataenia, ako aj priznania nároku na náhradu trov konania. Konanie bolo pôvodne vedené pod sp.zn. 11Csp/31/2021.

2. Okresný súd Trnava v poradí prvým rozsudkom č.k. 11C/31/2021-122 zo dňa 09.09.2021 konanie v časti o zaplataenie sumy 278,52 eura a v časti o zaplataenie úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 202,56 eura od 28.04.2021 do zaplataenia a zo sumy 75,96 eura od 29.07.2021 do zaplataenia zastavil (výrok I.), zaviazal žalovaného povinnosťou zaplatiť žalobcovi sumu 14.241,28 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 30,48 eura od 21.04.2018 do zaplataenia, zo sumy 359,64 eura od 21.05.2018 do zaplataenia, zo sumy 359,64 eura od 21.06.2018 do zaplataenia, zo sumy 359,64 eura od 21.07.2018 do zaplataenia, zo sumy 359,64 eura od 21.08.2018 do zaplataenia, zo sumy 359,64 eura od 21.09.2018 do zaplataenia, zo sumy 359,64 eura od 21.10.2018 do zaplataenia, zo sumy 359,64 eura od 21.11.2018 do zaplataenia, zo sumy 359,64 eura od 21.12.2018 do zaplataenia, zo sumy 359,64 eura od 21.01.2019 do zaplataenia, zo sumy 359,64 eura od 21.02.2019 do zaplataenia, zo sumy 359,64 eura od 21.03.2019 do zaplataenia, zo sumy 359,64 eura od 21.04.2019 do zaplataenia, zo sumy 359,64 eura od 21.05.2019 do zaplataenia, zo sumy 359,64 eura od 21.06.2019 do zaplataenia, zo sumy 359,64 eura od 21.07.2019 do zaplataenia, zo sumy 359,64 eura od 21.08.2019 do zaplataenia, zo sumy 359,64 eura od 21.09.2019 do zaplataenia, zo sumy 359,64 eura od 21.10.2019 do zaplataenia, zo sumy 359,64 eura od 21.11.2019 do zaplataenia, zo sumy 359,64 eura od 21.12.2019 do zaplataenia, zo sumy 359,64 eura od 21.01.2020 do zaplataenia, zo sumy 359,64 eura od 21.02.2020 do zaplataenia, zo sumy 359,64 eura od 21.03.2020 do zaplataenia, zo sumy 359,64 eura od 21.04.2020 do zaplataenia, zo sumy 359,64 eura od 21.05.2020 do zaplataenia, zo sumy 359,64 eura od 21.06.2020 do zaplataenia, zo sumy 359,64 eura od 21.07.2020 do zaplataenia, zo sumy 359,64 eura od 21.08.2020 do zaplataenia, zo sumy 359,64 eura od 21.09.2020 do zaplataenia, zo sumy 359,64 eura od 21.10.2020 do zaplataenia, zo sumy 359,64 eura od 21.11.2020 do zaplataenia, zo sumy 359,64 eura od 21.12.2020 do zaplataenia, zo sumy 359,64 eura od 21.01.2021 do zaplataenia, zo sumy 359,64 eura od 21.02.2021 do zaplataenia, zo sumy 359,64 eura od 21.03.2021 do zaplataenia, zo sumy 359,64 eura od 21.04.2021 do zaplataenia, zo sumy 359,64 eura od 21.05.2021 do zaplataenia, zo sumy 359,64 eura od 21.06.2021 do zaplataenia, zo sumy 359,64 eura od 21.07.2021 do zaplataenia, zo sumy 184,84 eura od 21.08.2021 do zaplataenia (výrok II.), vo zvyšku žalobu zamietol (výrok III.) a žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 46 % (výrok IV.). Na základe odvolania podaného žalovaným Krajský súd v Trnave rozsudkom č.k. 26CoCsp/53/2021-152 zo dňa 26.10.2022 rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti (výrok II. a IV.) potvrdil (výrok I.) a priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu (výrok II.). Na základe dovolania podaného žalovaným Najvyšší súd SR uznesením č.k. 9Cdo/24/2023-179 zo dňa 29.01.2025 rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

3. Následne opätovne rozhodoval Krajský súd v Trnave, ktorý uznesením č.k. 26CoCsp/6/2025-187 zo dňa 01.04.2025 rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch II. a IV. zrušil a vec mu vrátil v zrušenom rozsahu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zároveň uviedol, že „súd prvej inštancie

vec neprávne právne posúdil, keď v súdenom spore úplne opomenul aplikovať príslušnú právnu normu, nakoľko neposúdil splnenie podmienky podľa ustanovenia § 92 ods. 8 veta prvá zákona o bankách, vrátane odkazovacej vety za bodkočiarkou (§ 17 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení neskorších predpisov, § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka).“

4. Keďže výroky I. a III. prvého rozsudku neboli napadnuté opravným prostriedkom, stali sa právoplatnými dňa 29.09.2021, a preto predmetom tohto rozsudku zostalo posúdenie nároku žalobcu na pôvodne priznanú istinu 14.241,28 eura s príslušným úrokom z omeškania.

5. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu, spoločnosť VÚB, a.s., poskytol žalovanému na základe zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 19.10.2015 pod číslom úverového účtu 3110581321 a reg. číslom 010915211151015 úver vo výške 25.000,- eur, ktorý sa žalovaný zaviazal uhradiť formou zmluvne dojednaných pravidelných mesačných splátok. V rozpore so zmluvnými dojednaniami úverovej zmluvy dlžník svoj záväzok uhrádzať pravidelné mesačné splátky neplnil riadne a včas. Právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na úhradu omeškaných úverových splátok s upozornením na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti pohľadávky z dôvodu neplatenia. Nakoľko žalovaný napriek písomnej výzve svoj dlh z titulu omeškaných úverových splátok nezaplatil, právny predchodca žalobcu v súlade so zmluvnými dojednaniami úverovej zmluvy a v súlade so Všeobecnými obchodnými podmienkami vyhlásil ku dňu 09.08.2018 predčasnú splatnosť pohľadávky z úveru. Oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti pohľadávky z úveru s výzvou na zaplatenie dlžnej sumy bolo žalovanému doručené dňa 21.08.2018 v súlade so Všeobecnými obchodnými podmienkami. Nakoľko žalovaný v poskytnutej 7-dňovej lehote od doručenia oznámenia o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru dlžnú sumu nezaplatil, voči právnenému predchodcovi žalobcu sa tak od 29.08.2018 dostal do omeškania so zaplatením dlžnej sumy spolu s príslušenstvom. Na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi spoločnosťou VÚB, a.s. ako postupcom a spoločnosťou žalobcu ako postupníkom dňa 14.02.2020 a Žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 08.07.2020 bola pohľadávka voči žalovanému z titulu nezaplateného úveru na základe úverovej zmluvy postúpená žalobcovi ako postupníkovi, o čom bol žalovaný upovedomený písomným oznámením postupcu o postúpení pohľadávky v súlade s § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Výška postúpenej pohľadávky bola postupcom vyčíslená ku dňu 01.07.2020. Žalovaný bol vyzvaný právnym zástupcom žalobcu na zaplatenie dlžnej sumy z titulu nesplateného úveru. Po dátume vyčíslenia postúpenej pohľadávky žalovaný zaplatil na úhradu svojho dlhu sumu 50,63999999999999 eura, ktorá bola započítaná na úhradu dlžnej istiny úveru. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje voči žalovanému len časť postúpeného nároku vo výške nesplatenéj dlžnej istiny úveru vo výške 19.995,59 eura, spolu s príslušenstvom, ktorú žalovaný žalobcovi napriek predžalobnej upomienke nezaplatil.

6. Žalovaný sa k žalobe vyjadril v tom zmysle, že neuznáva žalobcom uplatnený návrh v celom rozsahu. Žalovaný poukazoval na to, že žalobca v žalobnom návrhu neuviedol, akým spôsobom bola overená bonita klienta, a to s poukazom na § 7 ods. 1 a § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Žalovaný ďalej uviedol, že zmluva neobsahuje obligatórne náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona, čo má za následok, že zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov. Zmluva neobsahuje údaj o celkovej výške úveru podľa § 9 ods. 2 písm. g) zákona a v zmluve je uvedená nesprávna RPMN v neprospech spotrebiteľa. Žalovanému bol okamžite započítaný poplatok vo výške 500,- eur, čo vyplýva z výpisu z účtu žalovaného, pričom v zmluve je uvedený nesprávny údaj 25.000,- eur, má to rovnaké následky, ako keby v zmluve údaj o celkovej výške úveru nebol uvedený vôbec. Táto nesprávna celková výška úveru má v konečnom dôsledku za následok, že v zmluve je uvedená nesprávna výška RPMN a to v neprospech spotrebiteľa, keďže výpočet RPMN závisí od celkovej výšky úveru. Podľa názoru žalovaného zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov, pretože neobsahuje obligatórnu náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) zákona. Podľa názoru žalovaného zo strany právneho predchodcu žalobcu neboli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, nakoľko žalobca nepredložil doručenkú k žiadnej z predložených upomienok a zároveň ani jedna z predložených upomienok nepredstavuje výzvu v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru upravuje ustanovenie § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Zo systematického zaradenia týchto ustanovení v Občianskom zákonníku ako aj logického výkladu vyplýva, že zákonodarca vyžaduje jednoznačne 2 úkony, prvým úkonom je výzva v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a druhým úkonom je vyhlásenie mimoriadnej splatnosti. Keďže žalobca nepredložil výzvu v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, nepreukázal splnenie podmienok pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti dlhu. Z uvedeného dôvodu žalobca nemá

nárok na splátky zročné po vyhlásení rozsudku. Žalovaný ďalej poukazoval na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, a to rozsudok sp.zn. 7Cdo/26/2017 zo dňa 28.03.2018 a uznesenie sp.zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24.04.2018. Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými (dospelé splátky), a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpeniu pohľadávky banky a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky, a to kumulatívne. Keďže žalobca nepreukázal platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti a existenciu výzvy v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, nepreukázal logicky ani lehotu 90 dní, a preto neboli splnené podmienky v zmysle citovaného zákonného ustanovenia a žalobca nemá v konaní aktívnu vecnú legitimáciu.

7. Žalobca v replike uviedol, že svoju aktívnu legitimáciu v spore preukazuje oznámením o postúpení pohľadávky, ktoré bolo žalovanému zaslané doporučené pod číslom zásielky RF252561253SK, čo preukazuje podacím hárkom. Zásielka s oznámením o postúpení pohľadávky bola zasielaná doporučené do dispozičnej sféry žalovaného. Takýto postup preukázania aktívnej legitimácie je podľa žalobcu plne v súlade s právnymi predpismi a súdnou praxou bežne akceptovateľný, pričom odkazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4Obo 210/01 zo dňa 11.06.2003. Nakoľko predmetom žaloby je zaplatenie bankovej pohľadávky, za účelom preukázania aktívnej legitimácie žalobca súdu predložil aj výzvy právneho predchodcu, banky. Predloženými výzvami, doručovanými žalovanému na adresu, ktorú uviedol v zmluve o úvere, preukazuje žalobca splnenie zákonných podmienok pre platné postúpenie v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. V súlade s čl. Všeobecných obchodných podmienok s označením „Podmienky požadovanej predčasnej splatnosti úveru (okamžitá splatnosť úveru) zo strany veriteľa“ vyhlásil ku dňu 10.08.2018 predčasnú splatnosť pohľadávky z úveru. Oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti pohľadávky z úveru s výzvou na zaplatenie dlžnej sumy bolo žalovanému doručené dňa 21.08.2018 v súlade s čl. Všeobecných obchodných podmienok s označením „Doručovanie a vyhlásenia klienta“. Pred samotným vyhlásením predčasnej splatnosti bol zároveň žalovaný vyzvaný na úhradu omeškaných splátok, a to výzvou zo dňa 02.07.2018 označenou ako „Tretia upomienka“. Predmetná výzva bola žalovanému doručovaná dňa 02.07.2018 pod číslom zásielky RE526914358SK, čo žalobca preukazuje predloženým podacím hárkom (dátum odoslania je zrejme z podacieho hárku – na ľavej strane zľavo). Žalobca ďalej uviedol, že právny predchodca vyzval žalovaného na zaplatenie peňažného dlhu pred postúpením pohľadávky. Žalovaný napriek písomnej výzve svoj dlh nezaplatil a do omeškania s jeho zaplatením sa dostal viac ako 90 kalendárnych dní, čo vyplýva aj z predloženého výpisu z účtu. Týmto boli splnené zákonné predpoklady pre platné postúpenie bankovej pohľadávky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách. Žalobca ďalej uviedol, že žalovaným namietaná bezúročnosť úveru je v tomto prípade irelevantná, nakoľko žalobca si v tomto konaní uplatňuje len svoj nárok na zaplatenie istiny so zákonným úrokom z omeškania, t.j. neuplatňuje si nárok na úroky ani poplatky. V rámci podania zo dňa 22.06.2021 žalobca doplnil, že pokiaľ ide o skúmanie bonity žalovaného, v prílohe žaloby predložili dokumenty právneho predchodcu, z ktorých vyplýva, že pred uzavretím zmluvy žalovaný poskytol podrobné informácie o svojom zamestnaní, výške príjmu, o svojich záväzkoch a ďalšie podrobné informácie, ktoré sú zrejme zo strán 11-16 predmetnej prílohy označenej ako „Žiadosť o flexipôžičku“, pričom pravdivosť uvedených údajov potvrdil žalovaný svojím podpisom.

8. Žalovaný sa v duplike vyjadril v tom zmysle, že relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitimáciu postupníka za predpokladu, že postúpenie pohľadávky prebehlo v súlade so zákonom. Žalobca preukazuje splnenie podmienok v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách odkazom na tretiu upomienku, táto upomienka neobsahuje žiadny text, ktorý by dlžníka upozorňoval na možnosť postúpenia pohľadávky, táto upomienka predstavuje výzvu v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a nie výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Rovnako tiež ani výzva na predčasné splatenie úveru nie je výzvou v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách (pričom žalovaný poukazoval na rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 08.01.2019 sp. zn. 3Co/151/2018) a tiež neobsahuje žiadny text, ktorý by dlžníka upozorňoval na možnosť postúpenia pohľadávky, ide teda o oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka a nie o výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Podľa názoru žalovaného za výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách nemožno považovať výzvu pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti ani oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, keďže neobsahujú upozornenie na postup v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, čo potvrdzuje rozsudok Krajského súdu Košice zo dňa 21.05.2020 sp.zn. 1Co/301/2019. Keďže podľa názoru žalovaného právny predchodca žalobcu nepostupoval pri skúmaní

bonity s odbornou starostlivosťou, nebol oprávnený požadovať jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru, a preto vyhlásenie mimoriadnej splatnosti je potrebné považovať za neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka a keďže došlo k postúpeniu tzv. živého úveru, postúpenie pohľadávky je neplatný právny úkon, keďže v rozpore s ustanovením § 17 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch sa postúpila pohľadávka, ktorá nebola po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa nestala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Žalovaný ďalej uviedol, že vyhlásenie veriteľa o predčasnej splatnosti dlhu je jednostrannou zmenou zmluvných podmienok, ktorá, ako vyplýva z poslednej judikatúry Súdneho dvora EÚ (rozsudok vo veci C-92/11, RWE Vertrieb AG vs. Verbraucher Zentrale Nordrhein - Westfalen a ďalšie) má byť nevyhnutne odôvodnená. V tejto súvislosti žalovaný uvádza, že tretiu upomienku ako aj výzvu na predčasné splatenie úveru treba považovať pre neurčitosť v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka za neplatné právne úkony, keďže v nich nie je jednoznačne uvedené pre omeškanie s ktorou mesačnou splátkou bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru. V takom prípade žalobca nepreukázal splnenie podmienok v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách a zároveň, tiež došlo k postúpeniu tzv. živého úveru, keďže neboli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti. Záverom navrhol žalovaný, aby súd žalobu zamietol a priznal mu nárok na náhradu trov konania.

9. Žalobca ako dôkazy predložil Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ zo dňa 19.10.2015, Štatút benefitu „Odmena za vernosť“, Žiadosť o flexipôžičku – bezúčelová zo dňa 15.10.2015, Oznámenie o splnení obchodných podmienok pre čerpanie Flexipôžičky zo dňa 19.10.2015, Dodatok k tiketu pre refinancovanie úverov zo dňa 19.10.2015, žiadosť o zaslanie, Európske informácie o spotrebiteľskom úvere týkajúce sa konverzie dlhu, Údaj o hodnote RPMN, Spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu, fotokópiu OP, avíza o zadaní platby, e-mail zo dňa 16.10.2015, Rozhodnutie MVSR zo dňa 02.04.2014, Zoznam dokladov k Flexipôžičke, Informáciu finančného sprostredkovateľa k dojednávaniu poisteniu, Podací hárok, Všeobecné obchodné podmienky VÚB, a.s., výpis z účtu, Tretiu upomienku - pokus o zmier zo dňa 02.07.2018, Poštový podací hárok, Prílohu k Zmluve o postúpení pohľadávok, Oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 09.07.2020, Výzvu na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 10.08.2018, kópiu doručky, Výzvu na zaplatenie pohľadávky zo dňa 17.02.2021.

10. Žalovaný dôkazy nepredložil ani neoznačil.

11. Podľa § 290 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

12. Súd vo veci vykonal dokazovanie vyššie citovanými listinnými dôkazmi predloženými žalobcom, keď pojednával v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu a právneho zástupcu žalovaného, ktorí svoju neprítomnosť ospravedlnili a súhlasili s pojednávaním v ich neprítomnosti (na č.l. 208 a 212), pričom z vykonaného dokazovania zistil súd nasledovný skutkový stav:

13. Medzi Všeobecnou úverovou bankou, a.s. ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola dňa 19.10.2015 uzavretá Zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“, na základe ktorej sa veriteľ zaviazal poskytnúť dlžníkovi spotrebiteľský úver za účelom splatenia spotrebiteľských úverov vo výške 25.000,- eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v 107-ich mesačných splátkach vrátane poistného vo výške 359,64 eura. Ročná úroková sadzba bola dojednaná vo výške 8,90%, RPMN vo výške 9,85%, priemerná hodnota RPMN bola uvedená vo výške 10,07%. Výška poplatku za poskytnutie úveru bola dojednaná vo výške 500,- eur. Celkové náklady spotrebiteľa boli uvedené vo výške 11.815,35 eura a celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vo výške 36.815,35 eura. Dátum splatnosti prvej splátky bol dojednaný na 20.11.2015 a poslednej na 20.09.2024. Tretou upomienkou zo dňa 02.07.2018 vyzval právny predchodca žalobcu žalovaného k úhrade dlžnej sumy, s upozornením na možnosť zosplatenia úveru. Výzvou na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 10.08.2018 právny predchodca žalobcu žalovanému oznámil, že bola vyhlásená predčasná splatnosť úveru, ktorá výzva bola žalovanému doručená dňa 21.08.2018. Zmluvou o postúpení pohľadávok bola pohľadávka dňa 08.07.2020 postúpená zo spoločnosti Všeobecná úverová banka, a.s. na spoločnosť žalobcu. Žalovaný na uvedenú zmluvu zaplatil (vychádzajúc z nepopretého, a preto nesporného, skutkového tvrdenia žalobcu v spojení s výpisom z účtu na č.l. 32) celkom sumu 10.758,72 eura, z toho sumu 10.429,56 eura

(359,64 eura x 29) do vyhlásenia predčasnej splatnosti, a následne dňa 21.08.2020 sumu 50,64 eura, dňa 27.04.2021 sumu 202,56 eura a dňa 28.07.2021 sumu 75,96 eura.

14. Podľa § 488 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

15. Podľa § 489 OZ, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

16. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „OBZ“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

17. Podľa § 499 OBZ, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

18. Podľa § 502 ods. 1 a 2 OBZ, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške. (1) Pri pochybnostiach sa predpokladá, že dojednaná výška úrokov sa týka ročného obdobia. (2)

19. Podľa § 52 ods. 1 a 2 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. (1) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlíšne zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. (2)

20. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „ZoSÚ“) (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

21. Podľa § 2 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), na účely tohto zákona sa rozumie
d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,
g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok,
h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom,
i) ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19.

22. Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:
f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

23. Podľa § 7 ods. 1 a 2 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. (1) Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom. (2)

24. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) a d) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak
b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),
d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

25. Podľa § 11 ods. 2 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

26. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

27. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

28. Podľa § 524 ods. 1 a 2 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. (1) S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené. (2)

29. Podľa § 525 ods. 2 OZ, nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

30. Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

31. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách (ďalej len „ZoB“) (v znení účinnom ku dňu postúpenia pohľadávky), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu^{87ac}) ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu.^{87ad}) Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní

klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

32. Podľa § 17 ods. 1 ZoSÚ, (v znení účinnom ku dňu postúpenia pohľadávky), práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

- a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu 18b) na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a
- b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

33. Podľa § 17 ods. 2 ZoSÚ, (v znení účinnom ku dňu postúpenia pohľadávky), práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

- a) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a
- b) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver na blízku osobu 21aa) spotrebiteľa, a to na základe písomnej žiadosti spotrebiteľa.

34. Medzi stranami nebolo sporným, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola dňa 19.10.2015 uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, na ktorú žalovaný zaplatil celkom sumu 10.758,72 eura. Sporným zostalo, či zmluva obsahuje všetky náležitosti podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, či došlo k predčasnemu zosplateniu úveru a či bola riadne zisťovaná bonita žalovaného pred uzavretím zmluvy, a teda či došlo k platnému postúpeniu pohľadávky a z toho vyplývajúca otázka aktívnej vecnej legitimácie žalobcu v konaní.

35. Právny vzťah založený predmetnou úverovou zmluvou je právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou a je nevyhnutné posudzovať ho nielen podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka (§ 497 a nasl.), ale aj právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 a nasl. OZ, zákona č. 129/2010 Z.z., zákona č. 250/2007 Z.z.), keďže právny predchodca žalobcu pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere vystupoval ako veriteľ s poukazom na predmet podnikania a žalovaný vystupoval ako spotrebiteľ, pretože mu bol poskytnutý úver za iným účelom ako za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania. V zmysle zásady *lex specialis derogat legi generali* má potom špeciálna právna úprava, ktorou je zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ako i ustanovenie § 52 a nasl. OZ, prednosť pred všeobecnou právnou úpravou, ktorou je Obchodný zákonník, a je preto nevyhnutné predmetný právny vzťah medzi účastníkmi zmluvy posudzovať podľa ustanovení Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch a zákona o ochrane spotrebiteľa.

36. Právny predchodca žalobcu a žalovaný uzavreli zmluvu o úvere, ktorá má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 2 písm. d) ZoSÚ, na základe uzatvorenej zmluvy právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému spotrebiteľský úver a žalovaný sa zaviazal vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Keďže zmluva má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 1 ods. 2 a § 2 písm. d) ZoSÚ, musí obsahovať náležitosti ustanovené zákonom pre takéto zmluvy podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy). Pokiaľ ide o tvrdenie žalovaného, že mu bol okamžite započítaný poplatok vo výške 500,- eur, z ktorého dôvodu nie je v zmluve uvedená správna výška úveru, a chýba preto údaj v zmysle § 9 ods. 2 písm. g) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), s týmto sa súd nestotožnil, pretože z avíz o zadaní platby je zrejmé, že žalovanému bola najskôr poskytnutá celá suma úveru a až následne došlo k zaplateniu poplatku za dojednanie úveru. Pristupujúc ku skúmaniu jednotlivých obsahových náležitostí zmluvy však súd zistil, že zmluva neobsahuje v rozpore s ustanovením § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy) správny údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. Tento je uvedený vo výške 36.815,35 eura, avšak správne mal byť vo výške

38.981,48 eura (359,64 eura x 107 + 500,- eur). Súd mal za to, že pri výpočte bolo potrebné vychádzať z výšky splátky vrátane poplatku za poistenie (viď § 2 písm. i) a g) ZoSÚ v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), pretože poistenie nebolo individuálne dojednané, pričom žalovaný nemal možnosť uzavrieť zmluvu bez poistenia (viď formulácia textu v čl. 8. zmluvy, v zmysle ktorej dlžník podpisom zmluvy zároveň automaticky súhlasí s poistením schopnosti splácať úver). Ďalej súd zistil, že zmluva neobsahuje v rozpore s ustanovením § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy) riadne uvedenú RPMN, keď tento údaj je uvedený vo výške 9,85%, avšak táto hodnota nebola určená správne. Súd pre výpočet použil vzorec podľa prílohy č. 2 ZoSÚ, pričom správny údaj o výške RPMN je podľa tohto výpočtu 11,50%. Súd mal za to, že pri výpočte bolo potrebné vychádzať z výšky splátky vrátane poplatku za poistenie, a to z už vyššie uvedeného dôvodu, ako aj z poplatku za poskytnutie úveru. Ďalej zmluva neobsahuje v rozpore s ustanovením § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Doba trvania zmluvy je uvedená spôsobom „do splatenia všetkých záväzkov dlžníka podľa tejto zmluvy“, čo nie je naplnením zákonného ustanovenia. Uvedené ustanovenie vyžaduje presnú špecifikáciu, t.j. či je zmluva uzatvorená na dobu neurčitú, alebo na dobu určitú (viď napr. rozsudok Krajského súdu v Trnave sp.zn. 23Co/130/2017 zo dňa 08.01.2018).

37. Vo vyššie uvedenom prípade sa spotrebiteľský úver poskytnutý právnym predchodcom žalobcu žalovanému považuje v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b) a d) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy) za bezúročný a bez poplatkov, keďže v zmluve o spotrebiteľskom úvere nie sú uvedené niektoré údaje vyžadované zákonom a je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa (správny údaj je vyšší).

38. Zároveň súd dospel k záveru, že žalobca nepreukázal, že veriteľ pri poskytnutí úveru konal s odbornou starostlivosťou (§ 7 ods. 1 ZoSÚ), pričom bol pred uzavretím zmluvy povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, keď mal brať do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru, pričom za hrubé porušenie povinnosti sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez relevantných údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov. Hoci v Žiadosti o flexipôžičku sa uvádzajú údaje o refinancovaných úveroch a príjme žalovaného, uvedené nie je postačujúce, pretože žalobca v rozpore s ustanovením § 11 ods. 2 ZoSÚ najmä nepreukázal (ani netvrdil), že by veriteľ zisťoval ďalšiu úverovú zaťaženosť žalovaného prostredníctvom príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch. Zároveň zo žiadosti vyplýva, že veriteľ si za účelom posudzovania bonity od žalovaného nevyžiadal dostatočné doklady preukazujúce jeho príjmy a výdavky, keď podľa žiadosti vyžadoval od žalovaného iba doklad totožnosti, druhý doklad totožnosti a doklad o priznaní sociálnej dávky dlhodobého charakteru. Veriteľ ani riadne nezisťoval relevantné výdavky žalovaného, keď okrem výšky splátok refinancovaných úverov sa iné, a to ani nevyhnutné (bývanie, strava, atď.), mesačné výdavky neuvádzajú.

39. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje, avšak táto povinnosť nezbavuje veriteľa konať s odbornou starostlivosťou, teda vyžiadať si od spotrebiteľa potrebné informácie, aktívne si zabezpečiť ďalšie primerané a objektívne zisťiteľné informácie o spotrebiteľovi a takto získané informácie riadne vyhodnotiť. Veriteľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný/domáci rozpočet, a to ako stranu príjmov, tak stranu výdavkov, a to vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver (t.j. konkrétne príjmy, konkrétne náklady na bývanie, dopravu, domácnosť, stravu, príp. nezaopatrené deti). Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje skúmanie bonity klienta s odbornou starostlivosťou, t.j. vyžaduje vyšší stupeň obozretnosti a odbornosti. Zákonnú podmienku uvedenú v § 7 ods. 1 ZoSÚ, t.j. „s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver“ je potrebné vykladať tak, že nepostačuje zo strany spotrebiteľa len uvedenie výšky príjmov a výdavkov, ale od veriteľa sa vyžaduje, aby poskytnuté informácie analyzoval a vyhodnocoval. Pri získavaní relevantných informácií pritom veriteľ musí vychádzať nielen z informácií dodaných spotrebiteľom (ktoré majú byť aj preukázané relevantnými listinami), ale aj z informácií, ktoré veriteľ získava z iných dostupných zdrojov, tak aby získal objektívny obraz o finančnej situácii spotrebiteľa.

40. Veriteľ vyššie uvedeným spôsobom nepostupoval (keď posudzoval schopnosť žalovaného splácať úver bez riadnych údajov o jeho výdavkoch a bez dokladov o nich a najmä bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch), čím hrubým spôsobom porušil svoje povinnosti stanovené v § 7 ods.

1 ZoSÚ. Uvedený postup riadneho posudzovania schopnosti žalovaného splácať úver bol namieste o to viac, že úverom od právneho predchodcu žalobcu boli refinancované tri skoršie úvery žalovaného, čo samo o sebe nesvedčí o bonite žalovaného, práve naopak. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ sa úver považuje v zmysle § 11 ods. 2 ZoSÚ za bezúročný a bez poplatkov a zároveň veriteľ nebol oprávnený vyžadovať od žalovaného jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Súd pritom poukazuje napr. na rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 11Co/2/2019-106 zo dňa 27.11.2019, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 6Co/171/2016 zo dňa 27.10.2016, rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 9CoCsp/77/2020-130 zo dňa 28.07.2021.

41. Hoci žalobca preukázal doručenie Výzvy na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 10.08.2018 žalovanému (doručenka na rube č.l. 39 spisu), nepreukázal, že by predtým bola žalovanému doručená listina upozorňujúca ho na možnosť predčasného zosplatnenia úveru v zmysle § 53 ods. 9 OZ, a síce Tretia upomienka zo dňa 02.07.2018. Doručenie tejto výzvy žalovanému je pritom predpokladom pre záver o platnosti predčasného zosplatnenia úveru, keďže pred predčasným zosplatnením úveru je potrebné spotrebiteľa upozorniť na takúto možnosť, čo predpokladá doručenie mu takéhoto upozornenia. Žalobca v konaní predložil Poštový podací hárok (na č.l. 34 spisu), avšak nepreukázal, že toto upozornenie pred zosplatnením bolo žalovanému aj skutočne doručené a stalo sa teda účinným. Upozornenie o možnosti vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru je listinou vedúcou k závažnému právnomu úkonu, a preto je dôvodné ju doručovať doporučene, prípadne do vlastných rúk, v ktorom prípade by veriteľ disponoval doručenkou alebo inou listinou od pošty o doručení predmetnej zásielky (porovnaj napr. rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 25Co/217/2019-74 zo dňa 31.03.2020). Súd dodáva, že predčasné zosplatnenie úveru je však najmä vylúčené s prihliadnutím na ustanovenie § 11 ods. 2 ZoSÚ.

42. V tu prejednávanom prípade sa teda spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, a preto by žalobca nemal nárok na zaplatenie úroku z úveru, ani žiadnych poplatkov, ale len na vrátenie poskytnutej sumy úveru po odrátaní plnenia zo strany žalovaného. Keďže žalovaný z poskytnutého úveru vo výške 25.000,- eur uhradil celkom sumu 10.758,72 eura, nevrátená zostáva istina vo výške 14.241,28 eura.

43. Splátky úveru boli splatné do 20. dňa v mesiaci, pričom prvá splátka bola splatná dňa 20.11.2015. Vychádzajúc z toho, že poskytnutý úver vo výške 25.000,- eur je bezúročný a bez poplatkov, z výšky splátky 359,64 eura, zo splatnosti splátok 20. deň v mesiaci s prvou splátkou splatnou dňa 20.11.2015, žalovaný mal povinnosť vrátiť sumu úveru v 70 splátkach splatných vždy 20. dňa v mesiaci počínajúc 20.11.2015 a končiac 20.08.2021, z toho 69 splátok vo výške 359,64 eura a poslednú splátku dňa 20.08.2021 vo výške 184,84 eura, keď $69 \times 359,64 \text{ eura} + 184,84 \text{ eura} = 25.000,- \text{ eur}$. Z uvedeného vyplýva, že hoci žalobca nebol oprávnený úver mimoriadne zosplatniť (§ 11 ods. 2 veta prvá ZoSÚ) a ani tak účinne neurobil (pre nedodržanie § 53 ods. 9 OZ), z dôvodu bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a potreby celú splátku považovať za splátku istiny nastala skoršia splatnosť úveru ku dňu 20.08.2021. Súd pritom podporne poukazuje napr. na rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 25Co/238/2018-111 zo dňa 12.11.2019, v ktorom odvolací súd uzavrel, že „v prípade bezúročnosti a bez poplatkovosti úveru teda predstavuje dojednaná splátka v celej svojej výške istinu. Spotrebiteľ je potom povinný uhrádzať dojednané splátky v dohodnutých lehotách splatnosti, avšak nakoľko je povinný uhradiť iba istinu, je povinný uhrádzať splátky len do doby, kedy dosiahnu poskytnutú peňažnú sumu, teda sa skracuje konečná splatnosť úveru.“

44. Zmluvou o postúpení pohľadávok došlo ku dňu 08.07.2020 k postúpeniu pohľadávky z predmetnej zmluvy zo spoločnosti VÚB, a.s. ako postupcu na spoločnosť žalobcu ako postupníka. V súvislosti s otázkou platného postúpenia pohľadávky súd poukazuje na skutočnosť, že v konaní nebolo preukázané, že by pohľadávka pôvodného veriteľa voči žalovanému bola v čase postúpenia splatnou, či už z dôvodu termínu konečnej splatnosti úveru alebo z dôvodu predčasného zosplatnenia úveru.

45. Podmienkou platného postúpenia pohľadávky vyplývajúcej z predmetnej zmluvy v zmysle § 17 ZoSÚ je, že sa postupuje pohľadávka po konečnom termíne splatnosti alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred týmto termínom. Na druhej strane, postúpenie pohľadávky v rozpore s citovaným ustanovením má za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky z úverovej zmluvy, z ktorého dôvodu nemôže byť žalobca v spore aktívne vecne legitimovaný.

46. Pokiaľ ide o otázku splatnosti úveru, s poukazom na odseky 40. a 43. tohto rozsudku je zrejmé, že v čase postúpenia pohľadávky dňa 08.07.2020 termín konečnej splatnosti úveru ešte nenastal a nedošlo ani k platnému predčasnému zosplateniu úveru pred uvedeným dátumom.

47. S poukazom na vyššie uvedené, pohľadávka z predmetnej zmluvy bola postúpená na žalobcu bez toho, aby sa stala splatnou pred termínom postúpenia, a preto nebola preukázaná výnimka zo zákazu prevodu práv vyplývajúcich zo zmluvy na tretiu osobu v zmysle § 17 ZoSÚ. Z uvedeného dôvodu postúpenie pohľadávky na žalobcu je v rozpore s vyššie citovaným zákonom, a preto je tento právny úkon v zmysle § 39 OZ absolútne neplatný, s poukazom na čo nie je žalobca oprávneným z danej pohľadávky, a teda nie v konaní aktívne vecne legitimovaným (viď. napr. rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 7Cdo/26/2017 zo dňa 28.03.2018).

48. Z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v konaní pre neplatnosť postúpenia pohľadávky (podľa § 39 OZ v spojení s § 17 ZoSÚ) bolo potom potrebné žalobu (vo zvyšnej časti, ktorá zostala predmetom konania po právoplatnosti výrokov I. a III. v poradí prvého rozsudku) vo výroku I. rozsudku zamietnuť, a keďže žalovaný nie je povinný zaplatiť žalobcovi istinu a úrok, nemohol sa ani dostať do omeškania s ich zaplatením, a preto súd zamietol žalobu aj v časti úrokov z omeškania.

49. Súd dodáva, že s poukazom na vyššie uvedené by bolo nadbytočné sa zaoberať otázkou dodržania ustanovenia § 92 ods. 8 ZoB, avšak súd v tejto súvislosti poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 2Cdo/266/2020 zo dňa 31.03.2022, podľa ktorého „obsah ustanovenia § 92 ods. 8 veta prvá zákona o bankách predpokladá výlučnú a samostatnú písomnú výzvu banky, že je jej klient v omeškaní so splnením čo len časti svojho záväzku. Skrz spotrebiteľského charakteru dojednanej zmluvy o úvere nemožno prisvedčiť oznámeniu o mimoriadnej splatnosti úveru aj charakter výzvy v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách.“ V zmysle uvedeného rozhodnutia by tak nebolo možné Výzvu na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 10.08.2018, doručenú žalovanému dňa 21.08.2018, považovať za výzvu banky vyžadovanú ustanovením § 92 ods. 8 ZoB, čo tiež zakladá dôvod neplatnosti postúpenia pohľadávky.

50. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

51. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. (1) Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. (2)

52. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

53. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

54. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. (1) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. (2)

55. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania súd aplikoval ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 2 CSP a § 256 ods. 1 CSP, keď žalovaný procesne zavinil zastavenie konania v časti istiny 278,52 eura (keďže po podaní žaloby zaplatil na zmluvu uvedenú sumu, z ktorého dôvodu bol žalobca nútený zobrať žalobu v tejto časti späť), pričom zo zvyšnej časti bola žaloba zamietnutá, z čoho vyplýva hrubý úspech žalobcu 1,39 % a hrubý úspech žalovaného 98,61 %, a teda konečný čistý úspech žalovaného je 97,22 % (98,61 – 1,39). To v konečnom dôsledku znamená nárok žalovaného voči žalobcovi na náhradu účelne vynaložených trov celého konania v rozsahu 97,22 %, o čom súd rozhodol vo výroku II. rozsudku. V konaní pritom nebol tvrdený a súd sám nezistil žiaden dôvod na aplikáciu ustanovenia § 257 CSP. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté v zmysle § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trnava (§ 355 ods. 1 CSP, § 357 písm. m) CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.).